Lungă vară de Ovidiu Bufnilă

Hyeronimus din Arkantila, un zăbăuc, s-a prins cu Ibab Kabab că o să vâneze Marele Rechin Alb într-o zi de vară. Ţin minte că starostele cerşetorilor s-a îndoit de aceasta şi nici în ruptul capului nu a vrut să pună rămăşag. Eu m-am dus în Komarovka să cumpăr nişte sare de Lună de la un şmecher de fotograf. Fotograful avea o ţeastă roşie şi luptase în Războaiele Purpurii acum două sute de ani. De cum am intrat în prăvălia lui m-a ţintit cu archebuza. M-a făcut cu ou şi cu oţet şi m-a ameninţat în fel şi chip. A zis că m-a simţit după miros că aş fi omul lui Ibab Kabab şi că precis am de gând să-l scurtez de cap ca să-i fur comoara. Eu am devenit dintr-odată foarte curios dar şi tremuram ca varga pentru că nebunul părea să nu se codească în vreun fel, gata fiind să mă plumbuiască. Căldura verii l-a mai moleşit un pic şi, după ce a dat pe gâtlej o duşcă bună de bere, m-a tras după el în haznaua lui să-mi arate comoara. Era o balerină de tinichea. Cum acţionai un arcusor, balerina făcea nişte piruete ameţitoare şi-ţi arunca bezele de mucava. Fotograful mi-a întins o papacioca să trag şi eu un fum ca barosanii şi pe urmă mi-a băgat sub nas o halbă rece, rece. Toată viaţa o să-mi aduc aminte de nebunul ăla. Cum stăteam tolăniţi pe terasa lui bine scorojita şi flecăream de una, de alta, a coborât din cer un călător. Ăla avea un geamantan cât toate zilele şi o grozăvie de puşcoci. Şi-a oprit elicea şi, încruntându-se la fotograf, i-a zis printre dinţi să scoată balerina la interval. Eu m-am făcut mititel, mititel dar am răsuflat uşurat în cele din urmă că nu pe mine mă cauta fiorosul călător.

Fotograful nici n-a vrut s-audă şi-n două minute a zăcut lat într-o baltă nasoală de sânge. Călătorul s-a apropiat de mine şi m-a mirosit cu trompa lui rozalie. A mârâit nu ştiu ce şi apoi şi-a luat zborul cu tot cu balerină.

Nişte navigatori care tot făceau zarva cu o ghildă au pus lăboiul pe mine şi m-au ţinut şapte zile şi şapte nopţi pe mâncare şi băutură să le fac curat în santina şi să frec bine de tot toată rugina de pe punte. Până la urmă am rămas toată vara cu ei şi am trecut prin tot felul de aventuri care v-ar face să va-ngheţe inimioară-n piept.

Acum, de ce să mint? L-am văzut pe Hyeronimus într-un târg de sclavi. Îl tot pocnea un burdihonos cu o cravaşă de piele. Hyeronimus urlă ca din gură de şarpe dar eu m-am făcut că nu-l recunosc şi m-am dus cu navigatorii ăia să ne zgâim la cometa Bantusalian care tocmai ieşea din gura universului plin de universuri.